

това време отъ всички колиби наизлѣзоха ескимоситѣ, да видятъ какви сж тия викове.

— Ето го крадецътъ! — каза Мешко и извади отъ джебоветѣ на ескимосчето краденитѣ нѣща. Всички останаха като гръмнати.

— Какъ, Лифи краде! . . . Лифи, какъ може да опетнишъ честното ескимоско име?

Бащата на Лифи, цѣлъ почервенѣлъ отъ срамъ, хвана момчето си за ухо и го поведе къмъ колибата си.

— Ти не знаешъ ли, че най-срамното нѣщо за ескимоса е кражбата, — викаше разсърдениятъ баща. — На мечкитѣ ще те дамъ да те изядатъ!

Бащата затвори малкия Лифи при кучетата и се закани, че петъ дни ще го държи гладенъ.

А въ това време Мешко сладко-сладко обѣдваше отъ своята храна. Додето Мешко ядѣше вкусния балкански кашкавалъ, главатарътъ на ескимоситѣ приготвяваше копиецо и стрелитѣ си за ловитба на тюлени.

Мешко му предложи отъ своя кашкавалъ, но ескимосътъ, като хапна, каза, че му се вижда много постенъ и отказа да яде.

— Ако ние тука, въ тоя студъ не ядемъ сурово месо и сланина, и една зима не можемъ да изтраемъ, — обясни ескимосътъ.

— Чакай ти сега, ще видимъ дали и това нѣма да харесашъ, — рече Мешко и му подаде една бучка захаръ.

Ескимосътъ лапна захаръта и се изблеци отъ наслада. Ескимоситѣ никога не бѣха хапвали сладки работи и бучката захаръ накара стария ескимосъ да се разскача отъ удоволствие.

— Дай и на мене, дай и на мене! — се развикаха малкитѣ ескимосчета.

Мешко имъ даде по една бучка захаръ и цѣлата колиба се изпълни съ възторженитѣ викове на ескимосчетата, които пѣха и играеха отъ радостъ.

— Захаръта топли, — каза Мешко на ескимоса, — и не само топли, но е и много силна храна. Додето съмъ тука, азъ ще ямъ захаръ, вмѣсто вашата тюленска масъ.

Додето Мешко ядѣше, главатарътъ на ескимоситѣ бѣше готовъ за ловъ.

— Хайде, Мешко, тръгваме! — рече той и подаде на Мешко една стрела.

— За какво ми е тази стрела? — каза Мешко, — азъ си имамъ пушка! — И той показа пушката си. А главатарътъ се изсми и рече:

— Съ тая цевъ нищо нѣма да направишъ.

— Ще видимъ, — отвърна Мешко гордо и турна повече патрони въ патрондаша си.

Навѣнъ предъ колибата бѣха се събрали другитѣ ескимоси съ впрегнати шейни и чакаха главатаря си.